

prima instanță - (Judecătoria Bălți) D. Stănilă

instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) T. Duca, E. Grumeza, S. Procopciuc

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Master-Game”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Master-Game” împotriva Primăriei municipiului Bălți cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Master-Game” și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 14 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 06 august 2015, societatea cu răspundere limitată „Master-Game” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Bălți, prin care a solicitat:

- să fie recunoscut ca fiind ilegal refuzul Primăriei mun. Bălți de a emite autorizația de funcționare pentru exploatarea automatelor de joc cu câștiguri în bani, în regim non-stop a subdiviziunii societății cu răspundere limitată „Master-Game” din mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 28;

- să fie anulată parțial Autorizația de funcționare nr. 1038 din 16 iunie 2015, eliberată pentru subdiviziunea societății cu răspundere limitată „Master-Game” din mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 28, la amplasarea salonului cu automate de joc de noroc, în partea stabilirii regimului de lucru începând cu orele 08:00 pîna la 22:00 (primăvara-vara, toamna-iarna);

- să fie obligată Primăria mun. Bălți să autorizeze funcționarea pentru subdiviziunea societății cu răspundere limitată „Master-Game” din mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 28, în regim de lucru non-stop.

În motivarea acțiunii a indicat că, în conformitate cu art. 22 alin. 2 lit. g) Legea nr. 285 din 18 februarie 1999 cu privire la jocurile de noroc, desfășurarea activității în domeniul exploatarei automatelor de joc cu câștiguri în bani este permisă doar în baza autorizației eliberate de autoritatea administrației publice locale pe al cărei teritoriu se va desfășura genul de activitate respectiv.

Susține că s-a adresat Primăriei mun. Bălți cu o cerere în vederea prelungirii termenului de valabilitate a autorizației de funcționare a sălii cu automate de joc în regim non-stop situată în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 28, în acest sens anexând actele solicitate.

Astfel, după verificarea actelor prezentate, la 16 iunie 2015 Primăria mun. Bălți a eliberat Autorizația de funcționare nr. 1038, stabilind programul de lucru între orele 08:00-22:00 primăvara-vara și 08:00-22:00 toamna-iarna, prin urmare, cererea fiind satisfăcută doar parțial.

Consideră reclamantul că autorizația a fost eliberată contrar prevederilor legii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 9 alin. (3) pct. q) Legea nr 780 din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, doar prin lege organică se reglementează stabilirea limitelor de reglementare a activității de întreprinzător pentru Guvern și/sau pentru autoritățile administrației publice, iar conform art. 60 Codul civil, persoana juridică poate fi limitată în drepturi doar în cazurile și în modul prevăzut de lege.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) și (2) Legea nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare activității de întreprinzător, normele materiale și procedurale de inițiere, desfășurare și lichidare a afacerii, precum și de control asupra afacerii, se stabilesc prin legi. Autoritățile administrației publice nu sunt în drept, să adopte norme primare pentru reglementarea inițierii, desfășurării și lichidării afacerii.

Mai mult decât atât, art. 5 alin. (2) din aceeași Lege prevede că, legile stabilesc, pentru fiecare caz aparte, limitele de reglementare pentru Guvern și/sau pentru autoritățile administrației publice. Actele normative ale acestor autorități nu pot fi invocate în cazul în care nu corespund prevederilor prezentei legii.

Consideră că activitatea unei persoane juridice care practică activitate de întreprinzător în domeniul jocurilor de noroc, poate fi limitată în drepturile sale doar în baza unei legi, care, totodată, urmează să reglementeze și procedura de aplicare a interdicțiilor și a limitărilor în activitatea acestor persoane juridice, precum și cazurile de aplicare a unor astfel de limitări și competența autorităților în domeniul respectiv.

La fel, în Autorizația de funcționare nr. 1038 nu este explicată necesitatea intervenirii cu aceste limitări și nu sunt analizate consecințele lor, cu toate că această

analiză reprezintă unul din principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

Indică că la 08 iulie 2015 a expediat în adresa Primăriei mun. Bălți o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea Autorizației de funcționare nr. 1038 în partea stabilirii programului de lucru între orele 08:00-22:00 primăvara-vara și 08:00-22:00 toamna-iarna.

Însă, prin răspunsul nr. P03-18/2633 din 14 iulie 2015, cu referire la prevederile art. 14 Legea nr. 285 din 18 februarie 1999 cu privire la jocurile de noroc, Primăria mun. Bălți a refuzat satisfacerea cererii.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 14 decembrie 2015 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Master-Game” împotriva Primăriei mun. Bălți cu privire la contestarea actului administrativ.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 30 decembrie 2015, societatea cu răspundere limitată „Master-Game” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Master-Game” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 14 decembrie 2015.

La 25 iulie 2016, societatea cu răspundere limitată „Master-Game” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Bălți din 14 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, pe care o consideră ilegală și neîntemeiată.

Invocă că instanțele de judecată au examinat pripit cauza, au interpretat eronat legea, neîntemeiat au omis să aplice legea care urma a fi aplicată și greșit au raportat circumstanțele de fapt ale cauzei la normele de drept aplicabile speței.

Consideră eronată și contrară legislației în vigoare aprecierea dată de instanțele inferioare precum că pârâtul este în drept să stabilească timpul de muncă al întreprinderii în lipsa unor prevederi legale exprese care să limiteze orele de program.

Totodată, instanța de judecată eronat a stabilit că legea specială ar fi Legea nr. 285 din 18 februarie 1999 cu privire la jocurile de noroc, or, fiind vorba despre autorizarea regimului de lucru, prioritare sunt prevederile legale care reglementează anume autorizarea activității de întreprinzător, în special Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul intern.

Afirmă că prin soluția instanțelor de judecată inferioare se favorizează încălcarea drepturilor fundamentale prevăzute de art. 46 al Constituției și art. 1 Protocolul 1 la CEDO, în partea garantării dreptului de proprietate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei recurate, expediată în adresa participanților la proces la 30 mai 2016 (f.d. 73), a fost recepționată de reprezentantul recurentului, avocatul Serghei Zubco, la 02 iunie 2016 (f.d. 74), recursul depus de societatea cu răspundere limitată „Master-Game” la 25 iulie 2016, se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul societatea cu răspundere limitată „Master-Game” și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători

decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Master-Game”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Master-Game”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari